

— at føre den Statistil igennem, at skaffe den videnskabelig Tilslutning, at skaffe den den Anerkendelse, som ligger i alle Jællers Tilslutning, forekommer det mig, at dette Lovforslags saglige Bund er borte, saa har dette Lovforslag ikke mere noget sagligt Underlag at støtte sig til. Og at det skulde kunne støtte sig til et etisk, et specifikt moralsk Grundlag, og at man paa Grundlag alene deraf skulde kunne skride til en Lovgivning i den Art Spørgsmaal, forekommer mig noget mærkeligt. For det første er det en overordentlig betænelig Ting af moraliske Grunde at lægge Skat paa Medborgere. Det er meget hyppigt, at den Slags Skatter langt snarere føre Trods eller Ensidighed med sig end Vilje til at bøje sig under Skatten. De Folk, der kende den danske Bondestand og Arbejderstanden, ville kende lidt til den Følelse. Og de Folk, der kende, hvorledes Menneskenes Opfattelse er, naar de se en anden Samfundsklasse ligesom samle sig for at udelukke dem fra en Forbrugsgenstand, ville vide, at det avler Trods. Jeg tror derfor, man tager fejl, hvis man tror, man vil forbedre Moralens ad den Vej. Nej, man vil vække to Ting, Misundelse og Had til den Klasse, som har udelukket Arbejderne fra en Forbrugsgenstand eller gjort den dyrere, og man vil derhos vække hos dem, der have nærmere Kendskab til den Drik, en Slags Trods. De skulle se, det kommer man ikke saa let frem med. Naar det er Tilfældet, og det tror jeg, bliver der ikke andet end Glæde, Glæde over at høre sine Modstandere nye Skatter. Den Glæde vil man altid kunne faa. Den Glæde i Moralens Interesse at overrække sine Modstandere nye Skatter, som skulle benyttes og bruges mod En selv, den Glæde vil næppe blive nægtet det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pinsel) eller noget andet Medlem i dette Ting. Jeg antager ikke, Ministeriet Estrup vil modvætte sig nogen som helst Skat. Den Gang, vi sidst vare ved Al- og Brændevinsstaten, paralleliserede det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen) den med en Skat paa nægte Børn og Utugt. Jeg er vis paa, at hvis det ærede Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgkreds kunde overrække Ministeriet en Skat paa Utugt og nægte Børn, vilde han finde dets Tilslutning. Thi for det første er Forholdet ved den Slags Skatter dette, at de ingenstunde ramme Overklassen, men netop kun ramme og genere Underklassen. Det er jo det virkelige og faktiske Forhold. Det, som gør, at mange af de præventive Forholdsregler, som tages i den offentlige Morals Interesse, i Virkeligheden ere infame, er den Maade, paa hvilken

de hævedes og gennemføres her i Livet. Og det er netop noget, jeg vil indbyde det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds til at tænke over og reflektere over. Thi jeg tror, at naar han gør det, vil han komme til at tænke over, at det er dog en ret tvivlsom Ting af moraliske Grunde at paalægge sine Medlemmester Skat, at søge gennem Skatter og Evangsforholdsregler at indføre noget, som man selv anser for Moral, men som en stor Del af Ens Medlemmester ikke anser for Moral. Dertil kommer, at det er et lidt disputabelt Standpunkt, hvorvidt Driften af bajerisk Al og Spiritus overhovedet kan karakteriseres som Amoralitet eller ikke. Der er en Ting, som taler til Gunst for Alkohol, og som jeg til Dato ikke har set fremhævet, og det er det, at alle Menneskeracer, endog de mest vilde, have haft en eller anden berusende Drik. Det maa være noget i den menneskelige Natur, som gør . . . . . (Munterhed). Ja, det kan man sagtens le ad, men de Folk, som se denne Sag fra den alvorligere Side, (Munterhed) — ja det kan ikke nytte, ærede Medlemmer tage det paa den Maade — de ville forstaa, at der ligger en Argumentation for, at der maa være noget i Naturen, som fordrer den Drik, deri, at alle Folkeslag uden Undtagelse omtrent have fundet til den, endog Indianere og Kamtschadalere. Jeg har søgt Underretning derom i Konversationsleksika og navnlig set det fremhævet i Encyclopædia britannica, at berusende Drikke findes omtrent hos alle Jordens Folk. Deri søger jeg Beviset for, at man ikke uden videre kan karakterisere Spiritus og Brugen af berusende Drikke som Amoralitet. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa denne Sag, da der er tilstrækkelig mange andre Ting, jeg vil tale om.

Min Hovedgrund til denne Sag at tage Afstand fra de ærede Forslagsstillere er, at jeg deri ser et rent sagligt Brud med Folketinget og Folketingets gamle Standpunkt. At man ved Tidernes Ugunst maa finde sig i ikke at kunne gøre noget paa det konstitutionelle Omraade, at man mødt af vanskelige Forhold, under den Stilling, i hvilken Befolkningen befinder sig, er nødtaget til i Virkeligheden ganske at undlade at gøre noget for den Sag udover det rent formelle, som ligger i, at man ikke giver sine Modstandere Godkendelse, og at man holder Spørgsmaalet aabent for den kommende Tid, og det, at man altsaa siger: Naar vi nu en Gang sidde her, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, saa maa vi forhandle og bestille noget, det betyder i Sandhed ikke, at vi, naar vi tage fat paa en saglig Forhandling, skulle opgive Venstres